

15. כתב הגנה מטעם הנתבע הוגש ביום 13.10.24. הנתבע עתר להורות על דחיית התובענה לגופה תוך חיוב התובע בהוצאות ההליך.

לטענת הנתבע, התובע הציג בפניו, עובר לחתימת ההסכם, מצג לפיו כפוף לחתימתו על ההסכם ידאג התובע להחתמת הנתבע באחת מ-3 קבוצות בליגה הלאומית באופן מיידי (קבוצות בהן לכאורה היו לתובע קשרים). עוד טען הנתבע כי התשלום על סך של 4,000 ₪ בגין שנת הייצוג הראשונה, בוצע במזומן ומעולם לא הופקה לו חשבונית או קבלה ודרישת התובע לתשלום רכיב המע"מ בלית הוצאת חשבונית מס הינה דרישה עזת מצח.

לפי הנתבע, בהמשך לכך, התאמן הנתבע במס' קבוצות אליהן הופנה על ידי התובע אולם לא נחתמו עם הנתבע הסכמי העסקה. רק בחלוף חצי שנה ממועד כריתת ההסכם נכרת הסכם העסקה בין הנתבע לבין איחוד בני שפרעם. בהקשר זה טען הנתבע כי ההסכם אמור היה להשתכלל לכאורה חודשיים עובר למועד בו השתכלל אולם הדבר לא הסתייע זאת מחמת התעקשות התובע כי בני שפרעם תסלק את חובותיה כלפי התובע טרם החתמת כל שחקן המיוצג על ידו במועדון, באופן שהתובע פעל בניגוד עניינים וקידם את ענייניו תחת אלה של הנתבע.

16. לשיטת הנתבע, התנהלות התובע כאמור מהווה משום הפרת ההסכם (בו לשיטת הנתבע התחייב התובע להחתים את הנתבע מיידית בקבוצה בליגה הלאומית) באופן שמנע מהנתבע, לאור תניית הבלעדיות, לאתר קבוצות באופן עצמאי ולקדם את ענייניו.

17. כן, הנתבע טען כי בהתאם להוראות תקנון סוכני כדורגל חלה מגבלה על תקופת הייצוג- שנתיים, באופן שקביעת תקופה בת 3 שנים הינה פסולה.

בשולי הדברים עמד הנתבע על כי אין סבירות והלימה בין סכום הפיצוי המוסכם לבין גובה ההתקשרות. לטענת הנתבע, אף ככל שמגיע לתובע פיצוי, זה מסתכם ב-4,000 ₪ ששולמו לו כאמור.

18. ישיבה מקדמית בתיק, במסגרתה חזרו הצדדים על טענותיהם, קוימה בתאריך 7.11.24.

19. בהחלטתי מתאריך 7.11.24 נקבעו מועדים להגשת ראיות הצדדים ונקבע דיון הוכחות לתאריך 6.1.25.

20. התובע הגיש ביום 21.11.24 תצהיר עדות ראשית מטעמו.

21. הנתבע הגיש ביום 28.12.24 תצהירי עדות ראשית מטעמו ומטעם אמו,

22. דיון הוכחות קוים בתאריך 6.1.25 במסגרתו נחקרו התובע, הנתבע,

23. סיכומים מטעם התובע הוגשו ביום 29.1.25 ומטעם הנתבע בתאריך 23.2.25.

טענות התובע בסיכומיו

24. ההסכם שנכרת בין הצדדים הופר על ידי הנתבע מספר פעמים, הן בהתקשרות עם קריית ים והן, כפי שעלה במסגרת ההליך, במגעים שקוימו עם קבוצת ראשון לציון באמצעות צד ג', מר נס זמיר (אותו)

לא זימן הנתבע ליתן עדות). עוד טען בהקשר זה התובע כי במקום בו מר זמיר לא זומן ליתן עדות יש למחוק מחומר הראיות את התכתובות שצורפו בעניינו (בדומה לתכתובות שקוימו לכאורה בין מר זמיר למר אלגים- מנהלה המקצועי של קבוצת ראשון לציון לפי הנתבע).

25. עדות הנתבע לא הייתה אמינה ועדותו לעניין ההתרשמות המקצועית בקבוצת ראשון לציון נסתרה מספר פעמים. כן, עלה כי התובע טעה לחשוב כי הוא זה שגרם להגעה להתרשמות של הנתבע בקבוצת ראשון לציון (מקום בו התובע שלח למאמן הקבוצה הודעה בעניין הנתבע) אולם הוברר כי הנתבע פעל מאחורי גבו של התובע באמצעות מר זמיר כאמור.

26. התובע הוסיף לפעול בשקידה לאיתור קבוצה לנתבע, אשר לפי הנתבע לא הרשים קבוצות שונות בהזדמנויות שניתנו לו, ומאמציו נשאו פרי עת הנתבע התקשר בהסכם עם קבוצת איחוד בני שפרעם, בה שיחק 15 משחקים בעונת 23/24.

27. התובע דוחה את טענת הנתבע לעניין מצג שניתן לו, לכאורה, עובר לחתימת ההסכם ולפיו ישנן קבוצות המבקשות להחתים את הנתבע מיד לאחר ובכפוף לחתימתו על הסכם ייצוג עם התובע ו/או כי הנתבע לא יידרש להיבחן בשורות הקבוצות הנ"ל.

התובע טען בהקשר זה כי ההסכם בין הצדדים נבחן על ידי עו"ד מטעמו של הנתבע שאף ערך בו מספר שינויים אולם מעולם לא ביקש לשנות ו/או להוסיף תניה לעניין קיומה של התחייבות להחתמת הנתבע בשורות קבוצה כזו או אחרת (בפרט לא ב-3 הקבוצות כאמור) ו/או כי הנתבע לא יידרש להיבחן בקבוצות כתנאי להחתמתו בהן (ולראיה מפנה התובע לתכתובות בין הצדדים במסגרתן לא הלין הנתבע על הצורך להיבחן בקבוצות שונות). עוד טען התובע כי טענת הנתבע ולפיה ביקש לא פעם ולא פעמיים לשנות את ההסכם כאמור, מהווה משום הרחבת חזית.

28. התובע מפנה בהקשר זה להוראות סעיף 4.3. להסכם ולפיהן "אין בחתימה על הסכם זה משום התחייבות מצד המייצג להתקשרותו של השחקן בחוזה עתידי עם קבוצת כדורגל בארץ או בחו"ל".

29. הנתבע למעשה טוען כנגד מסמך בכתב.

30. התובע דוחה את טענת הנתבע ולפיה הופעל לכאורה לחץ מצדו על הנתבע עובר להתקשרות הצדדים בהסכם. התובע הפנה לעדות הנתבע בהקשר זה ממנה משתמע לשיטתו כי מי שהיה "לחוץ" היה לא אחר מאשר הנתבע.

31. עוד טען התובע כי קיים את התחייבויותיו החוזיות כלפי הנתבע ופעל ללא לאות לטובת קידומו של הנתבע ככדורגלן.

טענות הנתבע בסיכומיו

32. התובע הציג בפני הנתבע מצגי שווא עת הציג את עצמו כסוכן שחקנים מוביל וכמי שמייצג שחקנים בכירים ולא היא. הנתבע טען בהקשר זה כי התובע לא היה סוכן מורשה בעת חתימת ההסכם, על כל הכרוך ומשתמע מכך.

33. עובר לחתימת ההסכם הציג התובע בפני הנתבע מצג שווא ולפיו קיימות 3 קבוצות בליגה הלאומית שבכל אחת מהן יכול הנתבע לחתום על חוזה לעונת 23/24, אולם התובע סירב לחשוף את שמן של הקבוצות והתנה זאת בחתימת הסכם ייצוג בין הצדדים תוך שהוצג לכאורה כי ככל שהנתבע יחתום על הסכם הייצוג הנתבע יוחתם בוודאות ובאופן מיידי באחת מן הקבוצות הנ"ל. אלמלא מצג שווא זה, לא היה הנתבע חותם על ההסכם.

34. לטענת הנתבע, עדותו של התובע בעניין זה קרסה שעה שעומת מול תכתובת וואטסאפ מתאריך 15.8.23 בשעה 12:05 (במסגרתה הלין הנתבע על כי חלף חודש וחצי מחתימת ההסכם בין הצדדים

- ומאז שנאמר לנתבע כי ישנן 3 קבוצות עבורו בליגה הלאומית) וכי התובע לא הכחיש את התחייבותו זו במסגרת המענה להודעה הנ"ל. מנגד, לשיטת הנתבע, עדותו הייתה מהימנה.
35. מצגי השווא מצד התובע עולים כדי הטעיית הנתבע (כמשמעות המונח בחוק החוזים) ומהווים משום הפרה של חובת תום הלב המוטלת על צד להסכם, הפרות המזכות את הנתבע בביטול ההסכם בין הצדדים, וכן, מזכות את הנתבע בפיצוי מוסכם (ולא את התובע).
36. התובע לא עמד, לטענת הנתבע, בהתחייבויותיו החוזיות כלפי הנתבע לעניין איתור קבוצה לנתבע. יש משמעות רבה למרכיב הזמן בעת חתימת הסכם לעונת משחקים בכדורגל, שכן, מרבית הקבוצות, בוודאי אלה המקצועניות, בונות את סגלי השחקנים בחודשים יוני-יולי שלפני עונת המשחקים הבאה ולאחר מועד זה קשה מאוד לאתר קבוצה שתקלוט שחקנים. הנתבע מפנה בהקשר זה להסתייעותו במר זמיר לטובת קיום התרשמות בקבוצת ראשון לציון כראיה להבטחות סרק של התובע. אליבא ד'נתבע, התובע ידע בזמן אמת כי הנתבע התאמן בשורות ראשון לציון שלא באמצעותו וכל טענה לעניין הפרת הסכם בהקשר זה מהווה משום הרחבת חזית.
37. הנתבע אינו חולק על כי פועלו של התובע הוא שהביא לחתימת ההסכם מול בני שפרעם אולם מלין על העדר התייחסות התובע לסיבה בעטיה ההסכם נחתם חודשיים לאחר שהחל להתאמן בשורות בני שפרעם ו/או לכך שבני שפרעם הייתה קבוצה "מפורקת" מקצועית ולמשחקה עד לתום העונה לא היה כל ערך ספורטיבי.
38. הנתבע חזר על טענותיו לעניין העדר תשלום רכיב המע"מ בגין העונה הראשונה של ההתקשרות בין הצדדים.
39. הסעדים להם עתר התובע מהווים משום דרישת כפל פיצוי שהרי סעיף 3.1 להסכם בין הצדדים קובע פיצוי מוסכם בשיעור של תמורה כפולה או סך של 50,000 ₪ לפי הגבוה במקרה של הפרה, אולם התובע עותר לחייב את הנתבע הן בגין התמורה החוזית עבור 2 עונות המשחקים הנוספות והן פיצוי בסך של 50,000 ₪.
40. עוד חזר הנתבע על טענתו לעניין העדר הלימה בין סכום ההתקשרות לגובה הפיצוי המוסכם ועל הוראות סעיף 15 לחוק החוזים (תרופות בשל הפרת חוזה) לפיהן ניתן להפחית את הפיצוי המוסכם במידה שזה נקבע ללא כל יחס סביר לנזק שניתן היה לראותו מראש.
- דיון והכרעה
41. לאחר בחינת טענות התובע, מצא הח"מ להיעתר לתביעה בחלקה.
42. הצדדים האריכו בטיעוניהם ביחס לטענות הטפלות למחלוקת העיקרית והיא השאלה האם ההסכם שנכרת בין הצדדים הופר על ידי הנתבע אם לאו.
43. לשונו של סעיף 4.3 להסכם בין הצדדים הינה נהירה ומפורשת- "אין בחתימה על הסכם זה ומשום התחייבות מצד המייצג להתקשרותו של השחקן בחוזה עתידי עם קבוצת כדורגל בארץ או בחו"ל". בהתאם להוראות סעיף 25(א) לחוק החוזים (חלק כללי)- "חוזה יפורש לפי אומד דעתם של הצדדים, כפי שהוא משתמע מתוך החוזה ומנסיבות העניין, ואולם אם אומד דעתם של הצדדים במפורש מלשון החוזה, יפורש החוזה בהתאם ללשונו". (ההדגשה אינה במקור- ל.מ.).
- הנה כי כן, מקום בו אומד דעתם של הצדדים משתמע במפורש מלשון החוזה אין להידרש לפרשנות אומד דעת הצדדים כפי שזה משתמע מנסיבות כריתתו.
44. ממכלול הראיות שהונחו בפניי, בפרט הודאות הנתבע (ר' עמ' 71 ש' 22-23, עמ' 72 ש' 6-7, עמ' 82 ש' 10-8 ו-15-16 לפרוטוקול ישיבת ההוכחות), שוכנעתי כי ההסכם הופר על ידי הנתבע עת התקשר הנתבע עם קבוצת קריית ים באמצעות סוכן שחקנים שאינו התובע.

45. ההסכם בין הצדדים (שנקרא ונבחן על ידי הנתבע, [REDACTED] ועו"ד מטעמם) קובע מפורשות כי ייצוגו של הנתבע ייעשה על ידי התובע בלבד וכי הפרה של סעיף זה תהווה משום הפרה יסודית של ההסכם. הנתבע גם אישר בעדותו כי הבין את הסיכון בחיובו בפיצוי מוסכם בגין הפרת ההסכם (עמ' 72 ש' 7).

46. לא עלה בידי הנתבע להוכיח את טענתו כי התובע התחייב בפניו כי בכפוף לחתימתו על הסכם ייצוג יוחתם הנתבע על הסכם לעונת 23/24 בשורות אחת מ-3 קבוצות בליגה הלאומית ו/או לבסס כי הוצגו בפניו מצגי שווא עובר להתקשרותו בהסכם ו/או כי הנתבע הוטעה (לא נעשה, הלכה למעשה, כל ניסיון לבסס את עילת ההטעיה הנטענת על שלל רכיביה). הדברים מקבלים משנה תוקף במקום בו אין חולק כי ההסכם הועבר לעיון עו"ד מטעם הנתבע, שביקש להשמיט או לשנות חלק מסעיפי ההסכם (כפי שארע בפועל) - שהרי ככל שאכן היה מוסכם על הצדדים לכלול תניה חוזית משמעותית כאמור חזקה כי זו הייתה מקבלת ביטוי בהסכם שנכרת בין הצדדים. עוד יוער בהקשר זה כי הנתבע העיד כי ביקש מהנתבע לשנות את הסעיף הזה (קרי, לכלול התחייבות לחתימה באחת מ-3 הקבוצות הנטענות - ל.מ.). אולם התובע לא הסכים לכך (ר' עמ' 61 ש' 4 לפרוטוקול ישיבת ההוכחות).

47. זאת ועוד, להווי ידוע כי לא ניתן לסתור תכנו של מסמך בכתב באמצעות עדות בעל פה (ר' בהקשר זה סעיף 80 לחוק הפרוצדורה האזרחית העותומני), וכן, כי חזקה על אדם החותם על מסמך כי קרא והבין את משמעות הכתוב בו.

48. כמו כן, לא עלה בידי הנתבע לבסס כי ההסכם הופר על ידי התובע באופן המזכה אותו בסעד של ביטול ההסכם.

49. באשר להשתלשלות העניינים מול איחוד בני שפרעם, לא מצאתי כי יש בטענות הצדדים בעניין זה כדי להעלות או להוריד. עצם העובדה כי איחוד בני שפרעם הפרה לכאורה את ההסכם שנחתם בינה לבין הנתבע (עת לא שילמה לו לכאורה את שכרו במועד) אינה מקימה לנתבע יריבות ישירה מול התובע כמו גם אין ביכולותיה המקצועיות של בני שפרעם בעונת 23/24 כדי לשנות בהקשר זה. למען הסדר הטוב יצוין כי הנתבע זנח בסיכומיו את הטענה לניגוד עניינים לכאורה בעיכוב שארע בחתימת הנתבע בשורות איחוד בני שפרעם (מחמת חוב כספי כלפי התובע לכאורה), כך שאין בדעתי להידרש לסוגיה.

50. משאלה פני הדברים, הרי שבעת בה התקשר הנתבע עם קבוצת קריית ים היה בין הצדדים הסכם מחייב שהופר על ידי הנתבע שעה שההתקשרות בוצעה באמצעות מייצג שאינו התובע.

51. כן, מקובלת עליי טענת התובע ולפיה הטיעון בעניין היות התובע סוכן מורשה בעת החתימה על הסכם הייצוג או לא, מהווה משום הרחבת חזית.

52. באשר לטענת הנתבע לעניין כפל פיצוי לכאורה, הרי שדין טענה זו להידחות. הוראות סעיף 7.1. להסכם, בו מוסדר הפיצוי המוסכם, מפנה ספציפית לסעיף 3.1 (סעיף הבלעדיות). אין בהוראות סעיף 7.1 הנ"ל כל הפניה או אזכור לסעיף התמורה (סעיף 5 להסכם) ומשכך, לא מצאתי בסיס לניסיון הנתבע לצמצם את הפיצוי המגיע לתובע באופן שזה יוגבל לגובה הפיצוי המוסכם או כפל התמורה, לפי הגבוה. רוצה לומר - אין בהוראות סעיף 7.1 כדי לגרוע מכל סעד או זכאות של התובע לפי הוראות ההסכם למעט הוראת סעיף 3.1.

53. במקום בו קבעתי כי ההסכם הופר על ידי הנתבע ובמקום בו דחיתי את טענות הנתבע לעניין כפל פיצוי לכאורה, הרי שהתובע זכאי לפיצוי בגין התמורה החוזית (סך של 4,000 ₪ בתוספת מע"מ לכל שנה). לפיכך, לאחר בחינת טענות התובע, מצא הח"מ לאשר במלואו את רכיב התביעה שנתבע בגין

אי תשלום עלות שירותי ייצוג (10,120 ₪ כולל מע"מ). למותר לציין כי כנגד ביצוע התשלום תופק לנתבע חשבונית כדין.

54. באשר לרכיב הפיצוי המוסכם, הרי שבהתאם ללשון סעיף 7.1 להסכם הצדדים הסכימו על פיצוי מוסכם בסך של 50,000 ₪ או תמורה כפולה, לפי הגבוה.

בשים לב להעדר ההלימה בין סכום ההתקשרות הכולל (סך של 12,000 ₪ ומע"מ) לבין גובה הפיצוי המוסכם (50,000 ₪ לפי הגבוה), ובהתאם להוראות סעיף 15(א) לחוק החוזים (תרופות בשל הפרת חוזה), תשל"א-1970, אני מוצא להפחית את הפיצוי המוסכם ולהעמידו על סך של 15,000 ₪ בתוספת מע"מ.

55. אשר על כן, אני מחייב בזה את הנתבע לשלם לתובע את הסכומים הבאים –

א. אני מחייב את הנתבע לשלם לתובע סך כולל של 27,820 ₪ (כולל מע"מ) בגין אי תשלום עלות שירותי ייצוג ופיצוי מוסכם. סכום זה יישא הפרשי ריבית והצמדה כדין ממועד הגשת התביעה, יום 2.9.24, ועד לתשלום בפועל.

ב. אני מחייב את הנתבע בשכר טרחת ב"כ התובע בסך 3,000 ₪ בתוספת מע"מ.

ג. אני מחייב את הנתבע בתשלום שכר הבורר בסך של 6,250 ₪ בתוספת מע"מ (לאחר הפחתת סך 750 ₪ + מע"מ ששולם מתוך הפיקדון שהופקד על ידי התובע עם פתיחת ההליך). בשים לב כי התובע נשא במחצית משכר הבורר (סך של 3,687.5 ₪) הריני מחייב את הנתבע לשלם לתובע את מחצית השכר בה נשא.

ד. אני מחייב את הנתבע לשלם לתובע סך של 1,800 ₪ בגין האגרה והפיקדון ששולמו על ידי התובע.

ה. החיובים שהוטלו לפי ס"ק 55 (ב) – 14 (ד) לעיל על הנתבע יבוצעו על ידו בתוך 30 יום ממועד פסק בוררות זה, שאם לא כן יישאו הפרשי הצמדה וריבית מאותו מועד ועד למועד התשלום בפועל. החיוב הנקוב בסעיף 55 (א) יישא, כאמור הפרשי הצמדה וריבית כדין ממועד הגשת התביעה.

ניתן היום, 21.4.25, בהיעדר הצדדים.

עו"ד [REDACTED]
בורר